

De Roeping door God

De Roeping door God

“Er wordt hier beneden een geweldig plan uitgevoerd...”
—Sir Winston Churchill, Britse premier, 1940-1945, 1951-1955

Euripides, filosoof uit de 5e eeuw voor Christus, vroeg zich af: “Wat is God? Wat is niet God? Wat is er tussen mens en God? Wie zal het zeggen?” Nu, zo’n 2.500 jaar later, zijn velen van ons nog steeds gefascineerd door en verbaasd over onze relatie met onze Schepper. De meesten denken dat Gods relatie en bemoeienis met de mensen gewoonweg een enorm, onpeilbaar mysterie is.

God is bezig een family op te zetten—Zijn eigen familie. Hij schiep ons zo om een Vader-kind relatie met Hem aan te gaan.

Wetenschap geeft Hij eraan? Heeft de mens een relatie met God nodig? Als dat zo is, wat is dan de basis en het doel van die relatie?

In deze les zullen we nauwkeurig deze belangrijke vragen onderzoeken en zien hoe de Heilige Schriften ze beantwoorden.

GOD WIL EEN RELATIE MET ONS

We hebben allemaal wel eens de eeuwenoude vraag horen stellen over wat er het eerst was, de kip of het ei. De vraag zou op onze relatie met God kunnen slaan: Wat was er als eerste, de behoefte van de mens aan een relatie met God of Gods wens van een relatie met de mens? Hier is het antwoord:

De apostel Johannes legt uit: “Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad” (1 Joh. 4:19, nadruk onzerzijds). Johannes zegt ook, “Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als verzoening voor onze zonden” (vers 10, NBG-vertaling). Het was duidelijk Gods wens en plan om een relatie tussen mensen en Hemzelf tot stand te brengen.

We moeten Gods doel met het scheppen van ons voor

ogen houden. Voorgaande lessen van deze Bijbelstudie cursus behandelden uitgebreid Zijn doel en plan met de mensheid. We hebben geleerd dat God de mensheid ontwierp om Zijn eigen karakter te weerspiegelen – om te zijn zoals Hij is. “Ten dage, dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods” (Gen. 5:1). “En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem” (Gen. 1:27).

We moeten eerst een paar basisprincipes met betrekking tot relaties overwegen, voordat we gaan spitten in de details van Gods toewijding aan en Zijn verwachtingen van Zijn relatie met ons.

Eerst moeten we ons afvragen: Wat is een relatie? Webster’s New World College Dictionary definieert het als “de kwaliteit of staat van het verbonden zijn, een constante verbintenis of omgang tussen mensen.”

God stelde dit type van relatie in met het oude Israël, toen Hij zei: “Ik zal in uw midden wandelen en u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn” (Lev. 26:12).

Deze paar woorden sommen op wat God verwacht van Zijn relatie met mensen. Merk de twee aspecten van Gods eenvoudige stelling op.

Ten eerste uit Hij zijn wens dat wij Hem erkennen en accepteren als de Allerhoogste. Dan uit Hij Zijn wens om omgang te hebben met – een relatie hebben met – degenen die Hem accepteren als hun God.

Wanneer we begrijpen dat God een relatie verlangt met ons, moeten we meer dan ooit erkennen dat we Hem waarlijk nodig hebben. De apostel Paulus herinnert ons eraan: “Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als óns werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk” (2 Kor. 3:5 NBG vertaald).

De apostel Johannes omschrijft in het kort de aard van de relatie die we hebben met God. “Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden...! Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is” (1 Joh. 3:1-3).

Hier zien we het doel met de schepping van de mensheid: God is bezig een familie te creëren – Zijn eigen familie. Hij ontwierp ons zodat we een speciale Vader-kind relatie met Hem kunnen hebben. God is van plan Zijn onsterfelijkheid aan ons te schenken. Zoals Paulus uitlegt, “want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen (1 Kor. 15:53). God wil een eeuwige relatie met ons als Zijn kinderen.

Paulus zegt ons dat “God, onze Heiland, (..) wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkentenis der waarheid komen” (1 Tim. 2:3-4). God heeft een plan ontworpen om deze relatie met elk menselijk wezen mogelijk te maken volgens Zijn tijdschema. Zoals Petrus schreef: “De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is

lankmoedig jegens u, daar Hi niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen" (2 Petr. 3:9).

Merk op dat Petrus zegt dat bekering een integrale rol uitmaakt in het verstevigen van de relatie tussen God en mens. God wil heel graag die relatie beginnen. Maar Hij laat het afhangen van onze wil om onze vroeger wegen te herkennen, erkennen en ons ervan te bekeren en ons voornemen om Hem te zoeken. Alleen dan kan God ons bevrijden van de doodstraf die we verdienen vanwege onze zonden. (Voor meer details, zie het kader "Waarom wij een Verlosser nodig hebben").

WIE WORDT DOOR GOD GEROEPEN?

Jezus zei, "Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren" (Mat. 22:14). Wat is verschil tussen geroepen zijn en uitverkoren zijn? Het Griekse woord *kletos*, vertaald met "geroepen", kan ook worden vertaald met "uitgenodigd". Een roeping door God is Zijn aanbod, Zijn uitnodiging, om te bekeren en een relatie met Hem te beginnen.

In Romeinen 8:28-30 lezen we: "Wij weten nu, dat (God) alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen (kletos, uitgenodigd) zijn. Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen; en die Hij tevoren bestemd heeft, deze heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt" (Rom. 8:28-30).

Ja, God moet ons eerst roepen, of uitnodigen, om een relatie met Hem aan te gaan. Hij doet dit door ons verstand te openen tot een primair begrip van de Schriften en van de noodzaak voor ons om ons te bekeren.

Waarom moet God ons uitnodigen om een relatie met Hem aan te gaan? Christus beantwoordt deze vraag in Joh. 6:44: "Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage." Indien God niet enig begrip van Zijn Woord in ons verstand had gepland om ons daarmee een begin van bekering te geven, dan zouden we nooit herkennen hoe zeer

we moeten veranderen.

Het herkennen van de noodzaak om te veranderen is echter alleen het herkennen van de roeping van God. Alleen degenen die hierop ingaan en zich bekeren zijn uitverkoren voor een speciale relatie met Hem in het geestelijke Lichaam dat Zijn Kerk is. Paulus spreekt degenen die Gods uitnodiging hebben

aanvaard aan met "de gemeente Gods ... , de geroepen (uitgenodigde) heiligen met allen, die allerwege de naam van onze Here Jezus

God roept, of nodigt ons uit voor een relatie met Hem. Dat doet Hij door ons verstand te openen voor Zijn Woord en voor bekering.

Christus aanroepen" (1 Kor. 1:2). Degenen die zich bekeren en zich laten dopen (Hand. 2:38) zijn dan uitverkoren "tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid" (2 Thes. 2:13).

God nodigt vele malen meer personen uit tot deze relatie dan er op in gaan. Toch onthult de Bijbel dat de meesten die geroepen worden niet ingaan op deze uitnodiging om uiteenlopende redenen. Dat is de reden waarom er tegenwoordige velen meer voor behoud geroepen dan uitverkoren worden.

In de parabel van de zaaier en het zaad (Matt. 13:18-23) legt Christus uit de zaaier (God) het zaad tot uitnodiging bij vele mensen uitstrooit. Toch accepteren de meesten Gods uitnodiging om een hechte, persoonlijke relatie met Hem te hebben niet, om de meest uiteenlopende redenen, waaronder ontmoediging door "de boze" (de duivel), gebrek aan

Slechts Weinigen Accepteren Gods Roeping

De Bijbel vertelt ons dat de eerste mensen Gods aanbod om een relatie met Hem aan te gaan verwierpen. Adam en Eva besloten Gods instructies niet te gehoorzamen. Het resultaat daarvan was dat God hen uit de Hof van Eden verdreef.

Niet lang na de ervaring van onze eerste voorouders in de Hof van Eden begonnen de mensen de verering van God te vervangen door hun eigen vormen van aanbidding. Ze vervielen al snel in afgoderij door bewust Gods wetten af te wijzen. Net als bij Adam en Eva wezen zij, door hun handelen, een intieme relatie met God af (Gen. 6:3-7). Het gedrag van de mensheid werd zo destructief dat God uiteindelijk de slechte maatschappij van die tijd vernietigde in de grote zondvloed in de tijd van Noach.

Merk op waar Paulus de schuld van de breuk in de relatie tussen God en mens legt. "Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is,

want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben" (Rom. 1: 18-20)

Hoewel de mens over het algemeen Hem heeft afgewezen, heeft God een aantal mensen door de eeuwen heen uitgekozen om een persoonlijke relatie met Hem te genieten.

In Genesis 6:8 vinden we dat Noach "vond genade in de ogen des Heren." Noach was een "rechtvaardig man" (vers 9). God riep Noach om te prediken tot de bewoners van de aarde van voor de vloed (2 Petr. 2:5). Zij verwierpen echter allen Zijn boodschap. Slechts Noach en zijn familie overleefden de vloed.

Hebreeën 11 somt de lijst van voorbeelden op van andere rechtvaardige mensen, met wie God een relatie had. Hebreeën 11 wordt vaak het geloofshoofdstuk genoemd, omdat degenen die erin genoemd worden trouw waren aan God.

geestelijke wortels, druk van vrienden en familie en afleiding door de fysieke zorgen van dit leven. Slechts enkelen

De Zaaier (God) stuurde uitnodiging uit naar vele mensen. Slechts enkelen accepteerden deze uitnodiging en dragen vruchten.

goed begrijpen welke voorwaarden God stelt aan de relatie die Hij met ons wil hebben.

Laten we die relatie eens nader onder de loep nemen. We zullen ook een aantal historische relaties bekijken en de lessen die we daaruit kunnen trekken. Daarna zullen we overwegen wat God verwacht van ons en wat God ons geeft door een relatie met Hem.

DE BASIS VAN ONZE RELATIE MET HEM

De meeste relaties zijn gebaseerd op werkelijke of ingebeelde beloftes, verbintenissen en verwachtingen. De huwelijkrelatie, bijvoorbeeld, is gefundeerd op beloftes van liefde, toewijding, eer en respect. Van een vriendschap wordt begrip,

accepteren deze uitnodiging wel en dragen vrucht.

We moeten wel bedenken dat God voorwaarden stelt aan onze relatie met Hem. Miljoenen mensen claimen dat zij een relatie met God hebben, maar in werkelijkheid hebben zij de voorwaarden die Hij gesteld heeft voor het aangaan van een relatie met Hem genegeerd. Zij willen wel een relatie met Hem hebben, maar op hun voorwaarden gebaseerd, niet op de Zijne. We moeten dus

vertrouwen, eerlijkheid en gedeelde interesses verwacht.

De primaire basis van de relatie tussen God en ons is simpel: het is liefde. De Bijbel vertelt ons dat Gods natuur, de primaire motivatie van alles wat Hij doet, liefde is – een niet-egoïstische bezorgdheid voor de gehele mensheid. Dit komt tot uitdrukking in wat Johannes zegt: “En wij hebben de liefde onderkend en geloofd, die God jegens ons heeft. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem” (1 Joh. 4:16). Johannes voegt eraan toe: “Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad” (vers 19).

Liefde wordt vaak geuit door te geven. Jezus adviseerde: “Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden” (Luk. 6:38). Zoals Paulus uitlegde, “want God heeft de blijmoedige gever lief” (2 Kor. 9:7).

Giften kunnen relaties versterken, en God is de grootste gever van allen (Jak. 1:17).

Paulus zegt ons: “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme” (Ef. 2:8).

Laten we nu een aantal belangrijke giften van God onder de loep nemen. Het is Zijn bedoeling dat ze alle bijdragen aan het verkrijgen van eeuwig leven door ons, als een gift van Hem.

Welk fantastisch geschenk laat het meest Gods liefde voor ons zien?

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Joh. 3:16).

Gods grootste gave van liefde is het verlossende offer van Zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, om daarmee de straf voor onze zonden te betalen. Door Christus en Zijn offer kunnen wij directe toegang tot God en Zijn gift van genade hebben.

Genade: De Wijze Waarop God Met Ons Omgaat

De apostel Johannesvat Gods motivatie en karakter in drie simpele woorden samen: “God is liefde” (1 Joh. 4:8, 16). Zijn handelen met ons wordt ingegeven door Zijn liefde – Zijn zorg, Zijn bezorgdheid en zelfs Zijn corrigerend handelen – zodat we Zijn geschenk van eeuwig leven als leden van Zijn familie kunnen ontvangen.

Een aantal apostels vatten Gods houding en benadering van liefhebbende zorg en bezorgdheid voor ons met de term genade samen. Paulus, Petrus en Johannes gebruiken dit woord dikwijls. Wat bedoelen ze hiermee, en hoe kan dit ons helpen om onze Schepper beter te begrijpen?

Genade is het meest gebruikte woord in moderne bijbelvertalingen voor het oorspronkelijke Griekse woord charis. Er is geen eenvoudig nederlandstalig equivalent voor. Charis betekent “datgene wat vreugde veroorzaakt, plezier, voldoening, vriendelijkheid (en) acceptatie, een verleende of verlangde vriendelijkheid of een gunst gedaan zonder de verwachting dat deze teruggedaan zal

wor-
den; de absolute onvoorwaardelijke uiting van de liefhebbende goedheid van God aan mensen in de mildheid en vrijgevigheid van de Gever” (Spiros Zodhiates, The Complete Word Study Dictionary: New Testament, 1993, p. 1469). Het komt van het Griekse werkwoord *chairō*, hetgeen betekent “zich verheugen” (zelfde bron). Charis wordt ook wel vertaald als “gunst”, “dank” en “plezier”. Een eenvoudige manier om genade te definiëren zou zijn om het te omschrijven als een onverdiende gunst van God jegens ons – ingegeven door Zijn liefde voor en bezorgdheid om ons, speciaal degenen van ons die Zijn uitnodiging om een relatie met Hem aan te gaan accepteren. Het omvat al de wonderbaarlijke geschenken die God ons zo goedgunstig aanbiedt.

Paulus begint zijn brieven aan de kerken heel typerend met “Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.” Hiermee wilde hij zijn publiek Gods goedgunstigheid jegens degenen die Zijn uitnodiging accepteren inprenten.

Biedt God nog een ander speciaal geschenk aan?

“... dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem van de Vader gegeven zij” (Joh. 6:65).

De roeping van God is een speciaal geschenk dat nog niet aan iedereen wordt aangeboden. Jezus legde dit aan zijn discipelen uit. Toen zij Hem vroegen waarom Hij in gelijkenissen sprak, antwoordde Hij: “Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven” (Mat. 13:10-11).

Degenen die in deze tijd geroepen worden tot het eeuwige leven worden de “eerstelingen” genoemd (Jak. 1:18; Rom. 8:22-23; Hebr. 12:22-23). Deze bekende bijbelse term sloeg op het eerste deel van een oogst, een deel dat aan God gegeven werd. Gods menselijke eerstelingen zijn klein in getal (Luk. 12:32). Hun uitnodiging tot het eeuwige leven komt nu. Een prachtig onderdeel van Gods plan is echter, dat na de terugkeer van Jezus Christus, de roeping van God – Zijn uitnodiging om een persoonlijke relatie met Hem aan te gaan – zich zal uitstrekken tot de gehele mensheid. Vele, vele anderen zullen dan een onderdeel zijn van Gods veel grotere oogst.

Wanneer God ons het geschenk van Zijn roeping verleent, moet Hij ons nog een ander speciaal geschenk aanbieden, voordat wij aan Hem gehoor kunnen geven in deze relatie.

Wat biedt God samen met Zijn roeping aan?

“Een dienaar van de Heer moet geen ruzie maken, maar voor iedereen vriendelijk zijn; hij moet een goede leraar zijn en een verdraagzaam mens, 25 en zijn tegenstanders zachtmoedig terechtwijzen. Dan brengt de Heer hen misschien tot inkeer, zodat zij de waarheid leren kennen” (2 Tim. 2:24-25)

Bekering is een geschenk van God dat God geeft aan hen die bewust Zijn uitnodiging of roeping accepteren. Door ons bek-

eren te schenken geeft God ons de mogelijkheid om onszelf te zien zoals Hij ons ziet – zoals we in werkelijkheid zijn in plaats van hoe wij onszelf denken te zien. Zonder dit belangrijke geestelijke inzicht blijven we geestelijk verblind en kunnen we niet ingaan op Gods roeping.

Pas op het moment dat we onze tekortkomingen en onze nietigheid zien in vergelijking met God en in het licht van Zijn Woord kunnen we onszelf werkelijk bekeren. “Op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jes. 66:2).

Wanneer we onze onbeduidendheid en onze hulpeloosheid in vergelijking met de grootheid en kracht van God onder ogen zien, moeten we nederig worden. Deze nederigheid leidt ons tot het verlangen te veranderen, te bekeren.

Wanneer we onszelf bekeren, vergeeft God ons en bedekt Hij onze zonden met het geschenk van vergeving. Merk de uitleg van Johannes hierover op in zijn eerste brief: “Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Joh. 1:8-9).

Merk het woordje indien op. Een aantal van Gods handelingen jegens ons zijn voorwaardelijk, gebaseerd op ons gedrag. Hij verwacht positieve reacties van onze kant wanneer het de bedoeling is om onze relatie met Hem te laten groeien. Net als in menselijke relaties is het zo dat hoe positiever wij reageren jegens Hem, hoe overvloediger Hij reageert jegens ons. Op die manier verdiept onze relatie met Hem zich en groeit onze relatie.

Bijvoorbeeld, wanneer God ons vergeeft, vergeet Hij onze vroegere zonden. “Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken” (Hebr. 8:12; vergelijk Ps. 103:11-13).

Hoe brengt God Zijn liefde jegens ons door genade tot uitdrukking?

- Door genade openbaart God Zichzelf en helpt ons om Hem en Jezus Christus Zijn Zoon te leren kennen (Joh. 1: 14-16).
- God roept ons door Zijn genade (Gal. 1:15).
- Door genade verklaart God ons “gerechtvaardigd” – rechtvaardig en vrij van de zonde – als resultaat van het offer van Jezus Christus (Rom. 3:24; Titus 3:7).
- God biedt ons behoud – Zijn gift van eeuwig leven – aan door genade (Rom. 5:15-18; Titus 2:11; 3:5; Hand. 15:11).
- Door genade staat God ons toe een relatie met Hem te aan te gaan (Rom. 5:1-2).
- God redt ons door Zijn genade (Ef. 2:5, 8).
- Door Gods genade offerde God Jezus Christus op en offerde Jezus Christus Zichzelf op als offer voor de zonden van de gehele mensheid (Joh. 3: 16; Hebr. 2:9).
- Door genade geeft God ons “hulp in tijden van nood” (Hebr. 4:16).
- Door genade geeft God ons niet alleen datgene wat we nodig hebben, maar ook genoeg om te delen met anderen (2 Kor. 8:1-

4, 9:8).

- God vergeeft ons door Zijn genade (Ef. 1:7).
 - Door genade kwam Jezus Christus in het vlees in de rol van een dienaar zodat wij een Heiland konden hebben en eeuwig leven konden ontvangen (2 Kor. 8:9; vergelijk Fil. 2:5-11).
 - God geeft ons vertroosting en hoop door genade (2 Thess. 2:16).
 - Door genade schenkt God geestelijke gaven aan Zijn mensen voor het welzijn van degenen in Zijn Kerk (Ef. 4:7-16; 1 Petr. 4:10).
- Gods genade – Zijn handelen met de mensheid, ingegeven door liefde – zijn een onderdeel van het ware evangelie (Hand. 20:24). Het evangelie – het goede nieuws – is de boodschap van Gods plan om eeuwig leven in het Koninkrijk van God te geven aan al degenen die ooit geleefd hebben en ooit zullen leven. Dit wordt mogelijk gemaakt door het offer van Jezus Christus door onze straf voor onze zonden op Zich te nemen. Het evangelie omvat ook het goede nieuws dat God zal ingrijpen om ons te redden van onszelf en Jezus Christus zal zenden om het Koninkrijk van God op aarde te vestigen. (Om de waarheid over het Koninkrijk van God beter te begrijpen lees onze gratis exemplaar van het boekje Het Evangelie van Het Koninkrijk).

Welke gave volgt op bekering en vergeving?

“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38).

Jezus Christus beloofde de gave van Gods Geest (Hand. 10:45) vlak voor Zijn kruisiging: “Maar de Trooster, de heilige Geest, .. die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Joh. 14:26). God verschaft deze gave om Christus’ ware discipelen te helpen en te troosten (Joh. 14:16-17).

God zal ons Zijn Geest geven indien wij Zijn roeping positief beantwoorden en ons bekeren. Hij instrueert ons ook om ons te laten dopen zodat we deze gave mogen ontvangen.

Dit illustreert iets dat we eerder gelezen hebben. Verwachtingen bestaan in elke relatie. God verwacht van ons dat we Zijn gave van vergeving beantwoorden door onszelf aan Hem over te geven door de waterdoop.

De Bijbel laat zien dat na de doop God Zijn Geest geeft door het opleggen van handen (Hand. 8:14-19). Paulus moedigde Timoteüs aan “de gave Gods [Zijn Geest] aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is” (2 Tim. 1:6-7). Dit opleggen van de handen moet normaal gesproken gebeuren direct na de waterdoop.

God heeft gezegd dat we een onderdeel van Zijn Kerk – het Lichaam van Christus – worden door doop. “Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt” (1 Kor. 12:13). God maakt Zijn Geest eenvoudigweg niet bereikbaar voor onbekeerden. Jezus Christus omschreef Gods Geest als iets dat “de wereld niet kan ontvangen” (Joh. 14:17). God geeft de Geest alleen aan degenen die Hij roept en uitverkiest. Degenen die Hij nu niet roept zullen deze kans later krijgen. (Vraag voor een beter begrip van bekering, doop, Gods roeping en uitverkiezing van Zijn dienstknechten het gratis boekje *De Weg naar Eeuwig Leven* aan).

Stelt God nog een andere voorwaarde voordat Hij ons Zijn Geest geeft?

“En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn” (Hand. 5:32).

Weer lezen we over verantwoordelijkheden voor degenen

die een speciale relatie met God aangaan. Hij verwacht van hun dat zij zich inspannen om Hem te gehoorzamen.

Gehoorzaamheid aan Gods weg leidt tot een positieve relatie met Hem (1 Joh. 1:3,7). Het bezitten van Gods Geest helpt ons om Gods wil te zoeken en Zijn wegen te volgen en om Zijn natuur en karakter in ons te ontwikkelen. Christus beloofde dat de Vader een “helper” (de Heilige Geest) zou zenden die Zijn discipelen zou helpen om te onderscheiden tussen zonde en rechtvaardigheid en om hun te leiden in de waarheid (Joh. 14:16, 26; 15:26; 16:7).

Welke belangrijke gave indien we werkelijk berouw hebben en bekeerd worden?

“Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom.6:23).

Paulus vertelt ons dat God ons eeuwig leven schenkt als een geschenk. God kijkt ernaar uit om deze gave met ons te delen omdat Hij deze gave voor de mensheid gepland heeft vanaf de “grondlegging van de wereld” (Matt. 25:34). Eeuwig leven in Gods familie is de hoop van al degenen die God volgen (1 Joh.3:1-3; Titus 1:2).

God heeft vele geschenken voor ons. Ze lopen uiteen van Zijn roeping tot Zijn onbetaalbare gave van het eeuwig leven. Zijn gaven volgen elkaar op wanneer we Hem beginnen te beantwoorden en onze relatie met Hem groeit (Rom. 8:30).

Verplichtingen en beloftes maken een groot deel uit van elke opbouwende relatie. Welke verplichtingen en beloftes biedt God ons aan?

GODS BELOFTES AAN ABRAHAM

Honderden bijbelprofetieën gaan over de missie, het doel en het werk van Jezus Christus. De Geschriften zijn gevuld met profetieën over zowel Zijn eerste als Zijn tweede komst.

Wat is de eerste Messiaanse profetie in de Bijbel?

“En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad: dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen” (Gen. 3:15).

Kort nadat Adam en Eva hadden gezondigd, beloofde God een Messias te zenden, een Redder, Die oordeel zou vellen over de slang. De slang wordt in Openbaring 12:9 geïdentificeerd met Satan de duivel.

Hoe Bijbelse Aanhalingen te Gebruiken

Hoewel we vele bijbelse referenties aanhalen voor uw gemak, is dit toch bedoeld als een Bijbelstudie cursus. Om volledig voordeel te halen uit elke les dient u actief deel te nemen. Vaak voegen we achter een Bijbelaanhaling een of meerdere schriftgedeeltes na het woord vergelijk. Deze verzen zijn meestal gelijk aan de passage die aangehaald wordt, maar vaak voegen ze begrip en een breder perspectief toe. Bij het bestuderen van elke les raden we u dan ook aan om elk schriftgedeelte dat wordt aangehaald te lezen.

We maken ook opmerkingen die belangrijke punten in deze les ondersteunen. Zulke opmerkingen worden soms gevolgd

door Bijbelaanhalingen die niet woordelijk weergegeven worden. Ook nu geldt weer dat, om zoveel mogelijk voordeel te halen uit elke les, u elke aanhaling zou moeten opzoeken. De extra tijd die hiermee gemoeid gaat zal meer dan beloond worden door het toegenomen begrip over het betreffende onderwerp. De context van de aanhaling is eveneens van belang. Het is dus uw tijd en moeite meer dan waard om deze passages op te zoeken die al weergegeven zijn in de les en de verzen ervoor en erna te lezen. Wanneer u dit doet zal dit uw begrip van en vertrouwdheid met Gods Woord, de Bijbel, alleen maar vergroten.

Deze aankondiging van de Heiland is de fundamentele belofte die God maakte aan de mensheid, omdat het de weg vrij maakte voor behoud door Jezus Christus. Zonder twijfel is het beloofde verlossende werk van de Messias een van de meest belangrijke beloftes die God ooit heeft gedaan.

Wat heeft God aan Abraham beloofd?

“En gij zult niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van een menigte volken gesteld heb” (Gen. 17:5; vergelijk Rom. 4:17-18).

Wat een ongelooflijke uitspraak! God had een hechte relatie met Abraham en beloofde hem dat zijn afstammelingen uiteindelijk een menigte volken zouden uitmaken. God veranderde zelfs zijn naam van Abram in Abraham, hetgeen betekent “vader van een menigte”, om het belang van deze belofte weer te geven.

God heeft vele beloftes gedaan aan Abraham. De patriarch had zo’n intieme relatie met God dat een bijbelse schrijver hem “vriend van God” noemde (Jak. 2:23). Abrahams afstammelingen ontvingen ook vele geweldige en verstrekkende beloftes.

Hoeveel afstammelingen beloofde God aan Abraham?

“En Ik zal uw nageslacht maken als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw nageslacht te tellen zou zijn” (Gen. 13:16; vergelijk Gen. 15:5; 22:17).

Abrahams afstammelingen zouden vele miljoenen mensen gaan bedragen. We zien hier weer dat God een aantal wonderbaarlijke beloftes deed aan zijn getrouwe dienstknecht.

Welke beloftes deed God van territoriale aard aan Abraham?

“En Hij zeide tot hem: Ik ben de Here, die u uit Ur der Chaldeeën heb geleid om u dit land in bezit te geven” (Gen. 15:7; vergelijk Gen. 13:15).

God zei dat Abrahams afstammelingen het “Belofde Land” zouden beërven. Dit is het gebied waarin zijn afstammelingen zich uiteindelijk zouden vestigen nadat God hen uit de slavernij van Egypte had gebracht.

Welke belofte deed God aan Abraham van internationale aard?

“... en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Gen. 12:2-3; vergelijk Gen. 18:18).

Wat was de “zegening” die voor de hele wereld zou komen?

“De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzamen” (Gen. 49:10).

Deze belofte zal elk volk en elke natie ten goede komen. Genesis 49 legt de zegeningen beloofd aan de 12 zonen van Jakob uit. Dezelfde zegeningen die God aan Abraham had beloofd werden doorgegeven aan zijn achter-achterkleinkinderen. De meeste van deze zegeningen waren van fysieke aard. Een van Abrahams achter-achterkleinzoon, Juda, ontving echter een speciale belofte, namelijk dat de scepter – de belofte van koningschap die uiteindelijk de Messias zou omvatten – niet van de lijn van Juda’s afstammelingen zou wijken “totdat Silo komt”.

De meeste commentatoren zijn het erover eens dat Silo refereert aan de Messias. Latere profeten bevestigden dat de Messias zou voortkomen uit de stam van Juda. Jesaja 11:1-5 vertelt ons dat de Messias zou voortkomen uit de afstammelingen van Isaï (de vader van David), die afstamde van Juda. Matteüs 1 en Lukas 3 sommen de genealogie van Christus door Jozef en Maria op. Beide laten zien dat hij afstamde van Juda. Romeinen 15:12 laat eveneens zien dat Christus’ menselijke wortels in Juda liggen. Kort gezegd komt het erop neer dat een van de beloftes van God aan Abraham de belofte was van de Messias als onze Redder.

Welke geestelijke karaktereigenschap van Abraham was van vitaal belang voor hem om de beloftes van God te ontvangen?

“Maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te ovlbrengen. Daarom [ook] werd het hem gerekend tot gerechtigheid” (Rom. 4:20-22; vergelijk Gen. 15:6; 22:18).

Geloof werd een onlosmakelijk onderdeel van Abrahams karakter. Hij had een groot vertrouwen dat God Zijn beloftes zou nakomen. God rekende Abrahams geloof tot gerechtigheid. Met andere woorden, ookal was Abraham niet perfect, God beschouwde hem als een rechtvaardig mens omdat hij God werkelijk geloofde en Hem gehoorzaamde.

Waarom koos God ervoor om Zijn plan tot uitvoering te brengen via Abraham in plaats van door iemand anders?

“Want Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen, opdat de Here aan Abraham vervulle wat Hij over hem gesproken heeft” (Gen. 18:19).

“... en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten” (Gen. 26:4-5).

Deze cruciale passages in Genesis vertellen ons dat God Abraham deze belofte deed, omdat hij geloof had, een geloof dat duidelijk werd door zijn gehoorzaamend handelen. Vanwege dit vertrouwen in God stelde hij zijn hart erop in om te proberen te bereiken al hetgeen God hem bevolen had. Hij onderwees ook trouw zijn kinderen om Gods weg van leven te volgen.

Ontvingen Abraham en anderen die hem volgden alle beloftes van God?

“In (dat) geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloftes verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde” (Hebr. 11:13).

Abraham wordt prominent genoemd in de lijst van Gods getrouwe dienstknechten in Hebréeën 11 (verzen 8-12). Toch lezen we dat noch hij noch degenen die na hem kwamen de beloftes van de eeuwige beërving die God aan hen deed hadden ontvangen. Maar God heeft deze beloftes niet vergeten.

Wanneer zullen zij dan de beloftes gedaan aan Abraham ontvangen?

“Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen” (Hebr. 11:39-40).

“Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. . . Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Gal. 3: 26-29).

Ware christenen, degenen die “gedoopt zijn in Christus”, zijn ook erfgenamen van Abraham. Zij zullen de eeuwige aspecten van deze beloften ontvangen door geloof, samen met al die mensen uit vroeger tijden die God toebehoorden door Hem in het geloof te dienen. God wil dat zijn dienaren hetzelfde geloof uitoefenen dat in de getrouwe Abraham aanwezig was. Iedereen zal zijn eeuwige erfenis tezamen ontvangen, op hetzelfde tijdstip (1 Thes. 4:16-17).

Wat verwacht God van ons als de geestelijke afstammelingen van Abraham?

“Want gerechtigheid Gods wordt daarin geopenbaard uit

geloof tot geloof, gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven” (Rom. 1:17).

“En zonder te verflauwen in het geloof heeft hij opgemerkt, dat zijn eigen lichaam verstorven was, daar hij ongeveer honderd jaar oud was, en dat Sara’s moederschoot was gestorven; maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen. Daarom ook werd het hem gerekend tot gerechtigheid. . . Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods” (Rom. 4: 19-22, 5:1-2).

Wij moeten dus ook geloof in God hebben, omdat we door het geloof gerechtvaardigd worden en de beloftes ontvangen die God aan Abraham had gedaan. Dit geloof moet echter levend zijn. Wanneer geloof op de juiste wijze uitgeoefend wordt, zal het automatisch een sterke relatie en omgang met God voortbrengen.

Hoe omschrijft de Bijbel het geloof van Abraham?

“Wilt gij weten, gij dwaze mens, dat het geloof zonder de werken niets uitwerkt? Is onze vader Abraham niet uit werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Isaak op het altaar legde? Daaruit kunt gij zien, dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken; en het schriftwoord werd vervuld, dat zegt: Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken ne niet slechts uit geloof. . . Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood” (Jak. 2: 20-26).

God verwacht van ons dat wij ons geloof uitoefenen door Zijn wetten en wegen te volgen. Door het gelovige voorbeeld

Gods Relatie met het Oude Israël

God's invitation for a relationship sometimes extends beyond the personal level. He invited the whole nation of ancient Israel into a relationship with Him. That association was based on a covenant that documented the promises, expectations and conditions important to the relationship.

Gods uitnodiging tot een relatie gaat soms boven het persoonlijke niveau uit. Hij nodigde de gehele natie Israël uit om een relatie met Hem aan te gaan. Die verbintenis was gebaseerd op een verbond dat de beloftes, verwachtingen en voorwaarden, die van belang waren voor deze relatie, omvatten.

Door Mozes vertelde God de Israëlieten “Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn een heilig volk” (Ex. 19:5-6).

Deze relatie was tot op zekere hoogte gebaseerd op het huwelijksverbond. Het lag echter niet in Israël's hart om God te gehoorzamen. Door de profeet Jeremia vertelde God aan Israël “Maar zoals een vrouw ontrouw wordt aan haar vriend, zo zijt gij Mij ontrouw geworden, huis Israëls. . .” (Jer. 3:20). Eerder al had God tegen Samuël gezegd “. . . Maar mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn” (1 Sam. 8: 7).

Let op Gods beoordeling van de verwerping door Israël van Hem als hun God en Leider.

“Hoor, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de Here spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn van Mij afvallig geworden. Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht. . . Zij hebben de Here verlaten, de Heilige Israëls versmaad, zich achterwaarts gewend” (Jes. 1: 2-4).

van Abraham te volgen zullen wij van een vriendschap en steeds intiemer wordende relatie met God kunnen genieten. (Vraag een gratis exemplaar aan van het boekje You Can Have Living Faith om Abrahams leven van geloof beter te begrijpen en hoe u geloof een onderdeel van uw leven kunt maken.)

GODS VERBOND MET OUD ISRAËL

God heeft ook andere beloftes gedaan die in de Bijbel zijn opgenomen. Vaak gaf Hij deze in de vorm van verbonden. Een verbond is een overeenkomst, verdrag of contract tussen twee of meerdere partijen. In de Bijbel impliceert deze term echter meer een formele verplichting tot een relatie. In de verbonden die van God uitgaan is geen onderhandeling over voorwaarden mogelijk. God bepaalt alle voorwaarden. De mensen konden Gods voorstel ofwel aannemen ofwel verwerpen. Zij hadden geen zeggenschap in het raamwerk van het verbond.

Het is vrij duidelijk waarom verbonden geen overeenkomsten konden zijn waarbij onderhandeld kon worden tussen gelijkwaardige partijen. God is de Schepper en wij zijn Zijn Schepping. Ons welzijn is afhankelijk van Zijn liefde en gunst. The New Oxford Dictionary of English omschrijft het theologische gebruik van de term verbond als "een overeenkomst die een relatie van toewijding voortbrengt tussen God en Zijn volk."

Een van de belangrijkste verbonden die God sloot was met de Israëlieten, Abrahams afstammelingen door zijn zoon Isaak en kleinzoon Jakob (later Israël genoemd). De apostel Paulus zegt van hen: "immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aaneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften: hunner zijn de vaderen en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus" (Rom. 9:4-5)

Hoe omschreef Paulus de verbonden tussen God en Israël?

"... Dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld" (Ef. 2:12).

Hoe was Gods reactie op deze verwerping? "... Nochtans zwoer Ik in de woestijn, dat Ik hen zou verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen, omdat zij mijn verordeningen niet opvolgden, mijn inzettingen verwierpen, mijn sabbatten ontheiligden en omdat hun ogen gevestigd waren op de afgoden van hun vaderen" (Ez. 20:23-24).

Hoewel de oude Israëlieten God verwierpen en de uitnodiging tot een relatie met God weigerden, verlangde Hij nog steeds zeer naar een relatie met mensen. Hoewel God de Israëlieten strafte, heeft Hij noch hen noch hun afstammelingen volledig verworpen. Paulus legt uit: "Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit de stam Benjamin. God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft" (Rom. 11:1-2).

Paulus gaat verder met: "... wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal

Merk op dat Paulus het heeft over "de verbonden der belofte". Door deze verbonden bood God geweldige beloften en zegeningen aan aan de Israëlieten. Indien zij zouden gehoorzamen beloofde God van hun een grote natie te maken en hen te beschermen, te zegenen en voor hen te zorgen (Lev. 26:3-13; Deut. 28:1-14).

Wat waren de voorwaarden van Gods verbond met het oude Israël?

"Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult ij uit alle volken Mij ten eigendom zijn. . . " (Ex. 19:5).

"En het gehele volk antwoordde eenparig: Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen" (vers 8).

De Israëlieten gingen akkoord met Gods voorwaarden en Hij bevestigde Zijn verbond met hen. "... Maar dit gebod heb Ik hun gegeven: Hoort naar mijn stem, dan zal Ik u tot een God en zult gij Mij tot een volk zijn, en wandelt op de ganse weg die Ik u gebied, opdat het u welga" (Jer. 7:23).

Wat zou er volgens God gebeuren indien de Israëlieten niet zouden voldoen aan hun verplichtingen van het verbond?

"Maar indien gij naar Mij niet luistert en al deze geboden niet doet, indien gij mijn inzettingen versmaadt en van mijn verordeningen een afkeer hebt, zodat gij geen van mijn geboden doet en mijn verbond verbreekt. . . en met verschrikking u bezoeken: tering en koorts, die de ogen verteren en het leven doen verkwijnen; dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten. Ik zal mijn aangezicht tegen u keren, zodat gij voor uw vijanden geslagen zult worden, en die u haten, zullen over u heersten, en gij zult vluchten, zonder dat iemand u vervolgt. En indien gij desnietteenstaande niet naar Mij luistert, dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot zevenmaal toe" (Lev. 26:14-18)

De meeste verbonden omvatten en omschrijven de verplichtingen en verantwoordelijkheden waaraan elke partij ver-

uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden" (verzen 25-26).

Paulus eindigt met: "Zij zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil. Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk. Want evenals gij eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden. . ." (verzen 28-31).

Vanwege de grootheid van Gods genade brengt Hij het plan ten uitvoer om het volk Israël tot volledige bekering te brengen en, werkende door hen, alle andere mensen uit te nodigen om een zelfde relatie met Hem aan te gaan.

God is getrouw. Hij geeft een relatie die Hij aangegaan is niet op zolang er hoop blijft op bekering en herstel van de betrokken partijen.

plicht is zich te houden. Net als met het verbond dat God sloot met Abraham, bevatte ook het verbond dat God sloot met Israël voorwaarden, taken en verplichtingen. De acceptatie van deze voorwaarden door het volk bevestigde hun relatie met God. Later sneed hun ongehoorzaamheid hen af van de zegeningen die God hen beloofd had.

Belofde God dat Hij een nieuw verbond zou sluiten tussen Hemzelf en Israël?

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te eiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren” (Jer. 31:31-32).

Wat bracht de breuk teweeg in het eerste verbond dat God sloot met Israël?

“Want indien dat eerste onberispelijk ware geweest, zou er geen plaats gezocht zijn voor een tweede. Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen” (Hebr. 8:7-8).

Israël brak het verbond met God. De fout in dat relationele verbond lag bij het volk en niet bij het verbond. God vervulde Zijn gedeelte. De Israëlieten slaagden er eenvoudigweg niet in om te voldoen aan de beloften die zij aan God hadden gedaan.

Hoe en waarom slaagden de Israëlieten er niet in om te voldoen aan de verplichtingen van het verbond?

“Zij onderhielden Gods verbond niet, zij weigerden in zijn wet te wandelen en vergaten zijn werken en zijn wonderen, die Hij hun had doen zien” (Ps. 78:10-11).

“En niet worden gelijk hun vaders, een weerbarstig en weerspannig geslacht, een geslacht, onstandvastig van hart, en welke geest niet trouw was jegens God” (vers 8).

“Och hadden zij steeds zulk een hart om Mij te vrezen en om al mijn geboden te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen voor altoos wèl mocht gaan!” (Deut. 5:29).

Door ongehoorzaam te zijn aan God – Zijn geboden te minachten – schond Israël de voorwaarden van het verbond. De Israëlieten hadden eenvoudigweg niet een verlangen, toewijding of gewilligheid om Gods wegen en instructies te volgen. Ze deden wat in de aard der mensen ligt, namelijk God ongehoorzaam te zijn en Zijn wetten te haten (Rom. 8:7)..

EEN NIEUW VERBOND NOODZAKELIJK

Het probleem met de Israëlieten zat in hun hart – hun denken en hun houding. De Israëlieten gehoorzaamden God niet en vervulden niet hun taak in de relatie met Hem om een eenvoudige reden: “. . . Doch zij wandelden allen in de verstoktheid van hun boos hart” (Jer. 11:8). God had echter een oplossing: een ander verbond, een nieuw verbond, dat dit probleem zou oplossen.

Merkt op dat God voorzegde dat Hij eens een nieuw hart in Zijn volk zou leggen door hun Zijn Geest te geven zodat ze

Hem zouden gehoorzamen: “Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt. Gij zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven ehb; gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn” (Ez. 36:26-28).

Waarom hebben wij Gods Geest nodig?

“Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede. Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet; zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:6-9).

De mens houdt er van nature niet van om God te gehoorzamen. Het ligt niet in onze natuurlijke, vleselijke aard om Gods wegen te volgen. Vele mensen hebben door de tijden heen geprobeerd hun eigen problemen op te lossen, zonder Gods Geest. Maar deze wegen leveren slechts menselijke misère op en leiden uiteindelijk tot de dood (Rom. 3:16; Spr. 14:12; 16:25).

Welk effect heeft Gods Geest op degenen die Zijn Geest ontvangen?

“Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven. Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij op opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader” (Rom. 8: 13-15).

Gods Geest geeft ons de kracht om af te rekenen met de daden van het lichaam, de verkeerde werken van het vlees, zoals overspel, ontucht, haat, jalouzie, nijd en egoïsme (Gal. 5: 19-21). Wanneer Gods Geest in ons leeft helpt deze ons om een houding te hebben waarbij wij enthousiast en met ons hart onszelf willen overgeven aan God en Zijn leiding willen volgen.

Wat is het verschil in het Nieuwe Verbond?

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal... Dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Jer. 31: 31-33; vergelijk Hebr. 8:10; 10:16).

Het Nieuwe Verbond is Gods belofte om aan Zijn volk Zijn Geest te geven zodat zij Hem kunnen gehoorzamen. Merk op dat in deze passage Gods wet ligt besloten in het Nieuwe Verbond. Zijn wet is niet veranderd. God verbindt zich om het menselijke hart te veranderen. Hij zal het mogelijk maken voor

degenen die onder het Nieuwe Verbond zijn met Hem om vrijwillig en met het gehele hart Zijn wetten te gehoorzamen.

Denk eraan dat God geen fout heeft gevonden in Zijn wet onder de termen van het Oude Verbond. De fout lag bij het egoïstische en rebellerende denken van het volk. Gods wet en manier van leven blijven een geïntegreerd deel van het Nieuwe Verbond uitmaken. Het Nieuwe Verbond vereist een oprechte verandering in het hart en denken, dat alleen bereikt kan worden door de veranderende kracht van Gods Geest.

Eens vroeg een jonge man aan Jezus, "Wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?" Jezus antwoordde "... Indien gij het leven wilt binnen gaan, onderhoud de geboden" (Matt. 19:16-17). Bij elke relatie zijn regels betrokken. Gods wetten waren onderdeel van het Oude Verbond. Met behulp van de Heilige Geest kunnen wij een zodanig hart hebben dat het voor ons mogelijk is om heel anders te reageren dan de oude Israëlieten die Gods weg van leven verwierpen.

De aard van Gods wet is van fundamenteel belang voor het begrijpen van bijbelse verbonden. Gods wetten blijven altijd voortduren (Ps. 119:89, 160). Hij stelde ze in om eeuwig te blijven bestaan (vers 152). Het idee van een verbond zonder regels die de relatie omschrijven is simpelweg zinloos.

Wat maakt het Nieuwe Verbond een beter verbond?

"... Als Hij de middelaar is van een beter verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust" (Hebr. 8:6).

Het belangrijkste verschil tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond zit in de beloftes die God doet. Het Nieuwe Verbond is eigenlijk een uitbreiding en vernieuwing van de beloftes die Hij deed in het Oude Verbond. Het Oude Verbond bracht voornamelijk fysieke zegeningen voort.

In welke zin zijn de beloftes van het Nieuwe Verbond beter?

Het Nieuwe Verbond omvat ook de beloftes die God deed aan Abraham en die de basis van het Oude Verbond waren. De nadruk ligt echter bij de beloftes die verbonden zijn met bekering door Gods Geest en met eeuwig leven. Paulus zegt ons: "Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof" (Gal. 3:14). Een van de beloftes was die van de Heilige Geest, waardoor de geestelijke vernieuwing van het hart mogelijk zou worden. Dit was, zoals we al eerder zagen, het probleem in de relatie tussen God en Israël onder het Oude Verbond. De Israëlieten hadden niet een bekeerd hart om hun Schepper te gehoorzamen.

Een aantal vereisten uit het Oude Verbond, zoals de dierlijke offers en de tempelrituelen, wezen vooruit naar het offer van

Waarom wij een Verlosser nodig hebben

Onze zonden hebben ons van God vervreemd. De profeet Jesaja schreef: "... uw ongerechtigheden zijn het, die scheidung brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn..." (Jes. 59:2). Zonde heeft een muur gebouwd die de mensheid scheidt van God. Die barrière moet neergehaald worden voordat we een relatie met Hem kunnen hebben. Maar hoe kunnen we die barrière verwijderen? Johannes de Doper zei toen Jezus tot hem kwam om gedoopt te worden "Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" (Joh. 1: 29, 26). Johannes herkende Jezus van Nazareth als de beloofde Messias Die de mensheid zou verlossen door de doodstraf voor de zonde te betalen.

"Verlossing betekent bevrijding van een bepaald kwaad door het betalen van een bepaalde prijs". Petrus legt uit dat "gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekloos lam" (1 Petr. 1: 18-19). Paulus legt uit dat het bloed van Christus de "gemeente Gods verworven" heeft (Hand. 20:28). God heeft vanaf het begin dit wonderbaarlijke geschenk van verlossing gepland. De apostel Johannes weidt hierover uit: "... het Lam, dat geslacht is sedert de grondlegging der wereld" (Openb. 13:8). Jezus Christus, het Lam van God, gaf Zich vrijwillig voor ons "om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid..." (Titus 2:14).

Moeten we allemaal verlost worden? Het is duidelijk dat het antwoord hierop "ja" is. "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Rom. 3:23), en "het loon dat de zonde geeft is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here" (Rom. 6:23). Met andere woorden: we verdienen de eeuwige dood. We hebben onszelf, door de zonde, ongeschikt gemaakt om de

gift van het eeuwige leven te ontvangen.

Hoe kan ons probleem dan verminderd worden opdat we toch met God een relatie kunnen aangaan als zijnde Zijn kinderen? God heeft Zijn Zoon, Jezus Christus, naar deze wereld gezonden om de straf van onze zonden te betalen zodat wij van deze straf gered kunnen worden (Joh. 3:16). Hebreëen 2:9 legt het doel van dit offer uit: "maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond." Jezus werd het offerlam dat God gaf voor de zonden van deze wereld.

Het concept van verlossing was al aan het oude Israël bekend gemaakt door het offersysteem van het Oude Verbond. In Hebreëen 9:22 lezen we: "nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving" (of verlossing). In vers 28 wordt deze gedachte vervolgd: "... Christus, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen". De apostel Johannes voegt daaraan toe: "... en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Joh. 1:7). Verlossing wordt omschreven als "een kwijting, voornamelijk door het betalen van een prijs; ... met betrekking tot de speciale tussenkomst van God voor het behoud van de mensheid" (Unger's Bible Dictionary, 1972, "Verlossing"). Met andere woorden, verlossing is een handeling van God die ervoor zorgt dat wij bevrijd worden van de schuld, die wij op ons geladen hebben door onze zonden, door de dood van Christus in de plaats te stellen van de straf die wij verdienen.

Toch zal God alleen verlossing bieden aan degenen die zich oprecht bekeren. Dat is de reden waarom waarlijke bekering ons uitgangspunt is om verlossing te ontvangen.

Jezus Christus, Die deze verving toen Hij voor onze zonden stierf (Hebr. 9:1-14; 10:1-14). De wetten echter die het fundament van de Oude Verbond-relatie vormden vormen eveneens het fundament van de Nieuwe Verbond-relatie. Nu zijn ze ingeprent in de harten en in het verstand van Gods volk in plaats van dat ze slechts geschreven waren op stenen of boekrollen.

Welke “zeer grote” belofte maakt God onder het Nieuwe Verbond?

“Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst” (2 Petr. 1:4).

“Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” (Matt. 25:34; vergelijk vers 46).

De belangrijkste belofte van het Nieuwe Verbond is het eeuwige leven. Het Oude Verbond omvatte geen bepaling met betrekking tot het ontvangen van eeuwig leven door de mensen. Onder het Nieuwe Verbond echter zal “indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont” (Rom. 8:11). Het bezitten van Gods Geest maakt het mogelijk voor ons om Gods geschenk van eeuwig leven te ontvangen. De fysieke zegeningen van het Oude Verbond, zoals voorspoed en bescherming, wegen niet op tegen de veel grotere zegening van onsterfelijkheid, welke verkregen kan worden onder het Nieuwe Verbond.

Zoals Paulus Timotheus aanspoorde “strijd de goede strijd des geloofs, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geropen zijt en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen (1 Tim. 6:12). God belooft ons dat we Zijn Koninkrijk en Zijn natuur, Zijn heilige, rechtvaardige karakter, zullen beëerven.

God bevestigt de zekerheid van Zijn beloftes door een heilige eed. “Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker aan de erfgenamen der belofte het onveranderlijke van zijn raad wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden, opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt” (Hebr. 6:17-18).

God verzekert ons zelfs dat Hij ons zal verheerlijken zoals Christus verheerlijkt is. “Om deze reden wil ik alles verdragen, om de uitverkorenen, opdat ook zij het heil in Christus Jezus verkrijgen met eeuwige heerlijkheid. Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn zullen wij ook met Hem leven: indein wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen” (2 Tim. 2:10-12).

Het Nieuwe Verbond verzekert ons van de hulp van Jezus Christus, onze levende Redder en Hogepriester, door de Heilige Geest. Het is de allerhoogste uiting van Gods liefde en Zijn verlangen dat wij een eeuwige, altyddurende relatie met Hem als Zijn kinderen.

LIEFDE IS DE BASIS VAN GOD RELATIE

De apostel Johannes vertelt ons: “Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde. Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem” (1 Joh. 4:8-9; vergelijk Joh. 3: 16-17; Titus 3:4-7).

Zoals we eerder in deze les al behandeld hebben laat God Zijn liefde zien door Zijn vele beloftes met betrekking tot het ontvangen van genade en eeuwig leven door ons. God de Vader wil graag persoonlijk betrokken worden in ons dagelijks leven. Zoals Paulus al zei: “Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt” (Fil 2:13). Paulus legt uit dat Jezus Christus, onze oudste Broer, in ons leeft indien wij bekeerde Christenen zijn (Gal. 2:20).

Welke zekerheid hebben wij dat de Vader en Jezus Christus ons zullen helpen wanneer we geestelijke hulp nodig hebben?

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar één Die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd” (Hebr. 4:15-16).

“En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar zijn wil, ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, waten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden (1 Joh. 4:14-15; vergelijk Matt. 7:7-8; Fil. 4:6).

Relaties worden gebouwd op een goede communicatie. Gods Woord onthult ons dat Hij naar ons luistert en onze verzoeken beantwoordt in overeenstemming met Zijn wil en onze belangen. Hij wil dat wij Zijn liefde beantwoorden. We spreken tot God in onze gedachten en in onze gebeden, en Hij spreekt tot ons door Zijn Woord, Zijn Geest en Zijn dienaren.

Hoe moeten wij onze liefde tot God uiten?

“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet: maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft” (1 Joh. 2:3-6); vergelijk 1 Joh. 3:22).

“Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen. Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:2-4).

Johannes legt uit dat God van ons verwacht dat wij onze liefde tot God en anderen uiten door Zijn geboden te onderhouden. Het leven van Jezus Christus is een voorbeeld van hoe wij dienen te leven. Jezus onderhield Gods geboden (Joh.

5:10). Hij behaagde God vanwege Zijn gehoorzaamheid en Zijn verlangen om de wil van God te doen. (Voor meer informatie over dit onderwerp raden wij u aan om en gratis exemplaar van het boekje “De Tien Geboden” aan te vragen).

Aangezien wij de ontvangers zijn van Gods liefde verwacht Hij dat wij deze liefde delen met anderen. Christus zei dat Zijn discipelen door de eeuwen heen herkenbaar zouden zijn aan die liefde. “Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkandere liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Joh. 13:34-35; vergelijk I Joh. 4:11).

Welke andere geestelijke kwaliteiten dienen duidelijk in ons leven aanwezig te zijn indien wij ons inspannen om te leven volgens Gods wil?

“Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van God doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is. Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten, en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen” (Hebr. 10:36-38).

“Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen; gij weet toch, dat gij van de Here tot vergelding de erfenis zult ontvangen. Gij dient Christus als heer” (Kol. 3:23-24).

“Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is. Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde” (Openb. 22:12-13).

Het leven van een Christen is niet makkelijk (Matt. 7:13-14; 2 Tim. 3:12). Er wordt van ons verwacht dat wij volharden en met een volkomen toegewijd hart God zoeken terwijl wij geduldig wachten op de vervulling van Zijn beloftes. Indien wij volharden in het zoeken naar God en gehoor geven aan Zijn wil zullen we de geestelijke zegeningen die Hij belooft mogen ervaren. Veel van deze belangrijke beloftes en zegeningen zullen echter pas bij de terugkeer van Jezus Christus werkelijkheid worden. Jezus vertelt ons: “In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16:33). Een van de grootste zegeningen die wij ontvangen is de kracht, het geduld en het in staat zijn om de problemen die ons overkomen te verdragen in deze “tegenwoordige boze wereld” (Gal. 1:4, Matt. 10:31-38).

Is het belangrijk om volgens Gods wil te leven om Zijn beloftes te kunnen beërven?

“Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is” (Matt. 7:21; vergelijk Luk. 6:46).

Ons leven leiden volgens Gods wil is belangrijk voor Christus. Hij beschouwt degenen die de wil van God doen als Zijn naaste familieleden. “Want al wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is, die is mijn broeder en zuster en moeder” (Matt. 12:50).

Degenen die God alleen maar uiterlijk dienen – doch in

werkelijkheid wetteloosheid beoefenen en opzettelijk Gods geestelijke wet overtreden – zullen Gods Koninkrijk niet binnengaan (Matt. 7:22-23). Zij zullen niet tot Zijn eeuwige geestelijke familie behoren.

Wie zijn leden van Gods huis, Zijn familie, in dit tijdperk?

“... dan weet gij, hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid” (1 Tim. 3:15).

De Kerk is het huis, of huishouden, van God. Het zijn degenen die Zijn roeping beantwoorden en Zijn goddelijke wil volgen. Paulus schreef aan de Christenen in zijn dagen: “Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Ef. 2:19-22).

Maar wat is de Kerk van God? In elke discussie met betrekking tot de Kerk, zouden we eerst de betekenis moeten definiëren. Het woord kerk in de Bijbel komt van het Griekse woord ekklesia. Letterlijk betekent dit “geroepen”. Deze term wordt gebruikt om de gelovigen te beschrijven die God geroepen heeft uit deze wereld om Hem te volgen.

Het woord kerk in de Bijbel betekent nooit een gebouw, zoals sommigen onrecht geloven. “Het staat altijd voor ofwel een groep van toegewijde Christenen in welke plaats dan ook die bijeenkomen om hun religie te beoefenen, ofwel het geheel van deze groepen, verdeeld over de wereld” (Translator’s New Testament, verklarende woordenlijst, pag. 557-558).

Paulus omschrijft de Kerk als “het lichaam van Christus” (1 Kor. 12:12, 27). Onder de leden bevinden zich oudsten die leiding geven en die de gemeente onderwijzen.

“En te Jeruzalem aangekomen, werden zij door de gemeente, de apostelen en de oudsten ontvangen en vermeldden al wat God met hen gedaan had” (Hand. 15:4). Hier wordt de “Kerk” of “gemeente” omschreven als de apostelen, oudsten en de overige leden in Jeruzalem. Andere schriftgedeelten hebben betrekking op “de Kerk” in andere plaatsen (Hand. 13:1, Rom. 16:1, 1 Kor. 1:2).

Wie heeft de Kerk van God gesticht?

“... en op deze petra (rots) zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matt. 16:18).

Jezus Christus is de stichter van Gods Kerk. Hij beloofde dat de Kerk altijd zou blijven bestaan na de oprichting ervan in de eerste eeuw. De Kerk van God bestaat nog altijd tot op de dag van vandaag.

Wat onderscheidt mensen die deel uitmaken van Gods Kerk duidelijk?

“Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9).

Degenen in wie de Geest van God woont zijn Gods ware discipelen en maken de ware Kerk van God uit. Het lichaam van Christus zijn diegenen die de Heilige Geest in zich hebben (1 Kor. 12:13).

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Rom. 8:14). Gods Geest onderscheidt mensen die Zijn zonen en dochters zijn van mensen die nog niet geroepen zijn.

Wie leidt de Kerk van God?

”... want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het die zijn lichaam in stand houdt. Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles” (Ef. 5:23-24, vergelijk Kol. 1:18).

Jezus Christus leidt, als het Hoofd, de Kerk van God. Christus houdt van de Kerk en Hij voedt de Kerk constant en werkt met de Kerk om haar voor te bereiden als Zijn bruid (Ef. 5:25-27).

Welke taak vervullen de oudsten in de Kerk?

“En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Ef. 4:11-13).

Jezus Christus kiest sommigen uit om het Lichaam van Christus te dienen en de leden te helpen geestelijk te groeien. Het woord minister betekent “dienaar”. Pastors en oudsten worden geroepen door God om de geestelijke behoeften van Zijn geroepenen te dienen. Onderwijzen is een van hun belangrijkste verantwoordelijkheden (verzen 12-15).

De oudsten dienen zowel te onderwijzen in doctrine als in het helpen van Christenen om te groeien in genade en kennis van Jezus Christus (2 Petr. 3:18). Paulus zei tegen de oudsten

die hij persoonlijk had onderwezen: “Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft” (Hand. 20:28).

In een andere situatie legde hij de visie op het dienen van de Kerk die hij en de andere apostelen hadden uit. “Niet dat wij heerschappij voeren over uw geloof; neen, wij zijn medewerkers aan uw blijdschap, want door het geloof staat gij vast” (2 Kor. 1:24).

De verantwoordelijkheid van de oudsten in de Kerk omvat ook het toezicht houden op de kudde van God door het met zachte hand te leiden en voor hen te zorgen zoals een goede herder voor zijn kudde zorgt (1 Petr. 5:1-3).

Wat is de opdracht van de Kerk?

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matt. 24:14).

“Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matt. 28:19-20).

God roept mensen om verschillende redenen, een daarvan is om te helpen de opdracht die gegeven is aan de Kerk te vervullen, namelijk om het evangelie te verspreiden en degenen die door God geroepen worden te onderwijzen zodat zij Gods weg van leven begrijpen en volgens deze weg kunnen leven. Door de gezamenlijke inspanningen van Gods geroepenen wordt deze opdracht vervuld.

Pauslus zegt dat de kerk er altijd naar zou moeten streven om “de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vrede” (Ef. 4:3). Paulus moedigt de leden van de Kerk aan om aan eenheid te werken en om te bouwen aan die eenheid wanneer zij het ware evangelie verspreiden en discipelen maken.

Paulus beschrijft de nederige houding die leidt tot ware geestelijke eenheid in de Kerk: “Indien er dan enige vertroost-

Roept God u?

Hoe kunt u weten of God u roept tot bekering? Begin bij het uzelf afvragen wat er aan het veranderen is in uw kijk op het leven en vooral in uw manier van denken. De apostel Paulus legde uit dat “Een mens die de Geest niet bezit, aanvaardt niet wat van de Geest van God komt, want voor hem is het dwaasheid. Hij kan het ook niet begrijpen, omdat het geestelijk moet worden beoordeeld.” (1 Kor. 2:14). Dat is de reden waarom Jezus zei dat niemand tot Hem kan komen tenzij de Vader hem trekt (Joh. 6:44).

Met andere woorden, God moet eerst handelen, door de kracht van Zijn Geest, om ons verstand te openen zodat u de wijsheid van Zijn wegen en de fouten van uw eigen wegen kunt beginnen in te zien. Dan pas begint het proces van werkelijk berouw.

Waarom moet God eerst ons verstand openen om ons begrip te geven? “Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren. Want

zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten” (Jes. 55:8-9).

Jezus geeft een voorbeeld dat illustreert waarom God eerst ons verstand moet openen om de noodzaak om onszelf over te geven aan Hem te kunnen bevatten en om Hem toe te staan ons te helpen bij het veranderen van ons leven.

“En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen? Hij antwoordde hun en zeide: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven” (Matt. 13:10-11). “Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen” (verzen 13-14).

Een zelfde voorbeeld is de parabel van de Farizeeër en de tollenaar. “Twee mensen gingen op naar de tempel om te bidden; de één was een Farizeeër, de ander een tollenaar. De Farizeeër stond

ing is in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen. Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was” (Fil. 1:2-5).

Leden van de Kerk worden aangemoedigd om elkaar lief te hebben en voor elkaar te zorgen zoals Christus Zijn discipelen liefhad en voor hen zorgde. Daarvoor is zowel gezamenlijke als individuele inspanning vereist.

Wordt van de leden van Kerk verwacht dat zij regelmatig bijeenkomen?

“En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen” (Hebr. 10:24-25), vergelijk Lev. 23:3).

Leden van de Kerk dienen samen te werken om de opdracht die Christus gegeven heeft te vervullen en samen te komen om elkaar aan te moedigen en om onderwezen te worden in Gods waarheid door elkaar hun liefde te bewijzen en elkaar te ondersteunen.

Wat doen de leden van de Kerk nog meer?

“Maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidsters; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid” (Joh. 4:23-24).

De Kerk komt ook samen om God te aanbidden. Merk op dat Christus zei dat Zijn volgelingen de Vader “in geest en in waarheid” zouden aanbidden.

en bad dit bij zichzelf: O God, ik dan U, dat ik niet zó ben als de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als deze tollenaar; ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van al mijn inkomsten” (Luk. 18:10-12).

De man kende de Schrift. Hij kon de Schrift toepassen op anderen en hun tekortkomingen zien. Hij had er echter weinig of geen begrip van hoeveel hij diende te veranderen.

Dat is waar het in deze parabel om gaat. Jezus richtte deze parabel tot degenen “die van zichzelf vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren en al de anderen verachtten” (vers 9).

Let op hoe de tollenaar bad, in tegenstelling tot de Farizeeër. “De tollenaar stond van verre en wilde zelfs zijn ogen niet opheffen naar de hemel, maar hij sloeg zich op de borst en zeide: O God, wees mij, zondaar, genadig! Ik zeg u: Deze keerde, in tegenstelling met de ander, gerechtvaardigd naar huis terug. Want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, doch wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden” (verzen 13-14).

De tollenaar begreep dat God door de geïnspireerde woorden van de Schrift, hem uitlegde hoe hij zijn eigen leven kon veran-

Op welke waarheid doelde Jezus Christus?

“Zij (Christenen) zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in Uw waarheid; uw woord is de waarheid” (Joh. 17:16-17).

Christus wees erop dat Zijn discipelen diegenen zouden zijn die geheiligd waren – apart gezet – door de waarheid van God. Eeuwenlang heeft de mensheid erover gediscussieerd wat waarheid is. Adlai Stevenson, een 20e eeuwse Amerikaans politicus, merkte op dat “de waarheid vaak niet populair is en de strijd tussen aangename ideeën en onaangename feiten ongelijk is.”

Zo velen hebben aangename tradities en gewoontes aanvaard als een onderdeel van hun religie dat Gods waarheid erdoor vertroebeld is. De waarheid van God ligt in het geheel van Gods Woord, de Heilige Bijbel, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament (Matt. 4:4, Luk. 4:4, 2 Tim. 3:15-17).

In plaats van tradities en gewoontes van mensen dient het Woord van God als basis van ons geloof te dienen (Mark. 7:9-13). Jezus zei: “Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen” (verzen 7-8).

Heeft Christus gezegd dat Zijn Kerk een groot, invloedrijk lichaam zou zijn?

“Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven” (Luk. 12:32, vergelijk Deut. 7:7).

Christus gaf al aan dat het lichaam van ware gelovigen een “klein kuddeke” zou zijn, een relatief kleine groep. Waar is die Kerk vandaag de dag? De Kerk is niet een gebouw. Het zijn de mensen die door God zijn geroepen om een speciale relatie met Hem op te bouwen. Het zijn de geroepen die de uitnodiging om Gods Geest te ontvangen hebben beantwoord. De Kerk is een relatief klein aantal gelovigen die de waarheid van God en het onderwijs en voorbeeld van Jezus Christus volgen.

deren. Hij bevatte het. God werkte met hem zodat hij op de juiste wijze de Schrift kon begrijpen.

De eerste bewustwording van de noodzaak van persoonlijke verandering is vaak het resultaat van het ontdekken van de waarheid van de Bijbel. Paulus legde de bekeerlingen uit dat “God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus” (2 Thes. 2:13-14).

Indien u begrijpt wat u in deze studie leert zodat u de noodzaak om uw leven te veranderen in ziet en begint om God geboden te onderhouden met uw hart, dan is God met u aan het werken. Hij trekt u naar Zich toe. Deze aansporing om uw leven over te geven aan God is een geschenk dat u zou moeten waarderen. Bid om kracht en wijsheid om te groeien in “genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus” (2 Petr. 3:18).

De volgende les van deze Bijbelstudie cursus zal behoorlijk gedetailleerd de onderwerpen berouw en bekering behandelen. Zorg ervoor dat u dit grondig bestudeert.

Deze mensen streven het voorbeeld van de apostelen van de Kerk uit de eerste eeuw na.

De Kerk is een geestelijk organisme dat oudsten omvat om dienstbaar te zijn bij stichting en geestelijke groei van de overige leden. Leden van de Kerk werken samen aan het doel om geestelijke volwassenheid te bereiken. Door het werken aan een gezamenlijk doel zijn de leden van de Kerk toegewijd om de opdracht die Jezus Christus hen bijna 2000 jaar geleden gaf te voltooien. (Voor een beter begrip van de Kerk kunt u een gratis exemplaar aanvragen van het boekje "The Church Jesus Built".

TERUG NAAR HET BEGIN

Aan het begin van deze les was onze focus gericht op Gods wens om een eeuwige relatie aan te gaan met Zijn menselijke schepping. Hij wil graag Zijn goddelijke natuur delen met Zijn kinderen. Door de eeuwen heen heeft God individuen – maar ook een volk – geroepen tot een speciale verbondsrelatie met Hem. De daaruit resulterende goddelijke verbonden omvatten vele beloftes die God heeft vervuld en nog zal vervullen voor zijn volk.

Om te beginnen nodigde God bijna 2000 jaar geleden een geestelijk volk, degenen die in Zijn Kerk zijn geroepen (Gal. 6:16), uit om een relatie met Hem te hebben. Hij stelde een proces in werking om dat te bewerkstelligen. De Bijbel noemt dat proces bekering (Hand. 3:19, 15:3).

God roept ons op een persoonlijk relatie met Hem aan te gaan. Merk op dat het Gods "goed voorrecht" is om ons Zijn beloftes en geschenken te geven: "Hiertoe bidden wij ook te allen tijde voor u, dat onze God u de roeping waardig achte en met kracht alle welgevallen in eht goede en het erk des geloofs volmake, opdat de naam van onze Here Jezus in u verheerlijkt worde, en gij in Hem..." (2 Thes. 1:11-12).

In het begin gaf God de mens een cruciale keuze gesymboliseerd door de twee bomen in de Hof van Eden (Genesis 3). God biedt opnieuw Zijn volk de gelegenheid aan om te eten van de boom des levens en een eeuwige relatie met Hem aan te gaan. Dit is de geestelijke vervulling van Gods primaire bedoeling met Adam en Eva. Het offer van Jezus Christus maakt dit alles mogelijk.

Jezus zegt ons: "Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde. Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Op. 22:13-14).

Vergeet niet de zekere vervulling van de inspirerende belofte van de relatie op grond van het Nieuwe Verbond die wij hebben met God. Hij komt Zijn beloftes na! Hij vat voor ons de relatie die Hij met ons allemaal wil hebben samen: "Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen. En zijn zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig" (Op.21:3-5). God roept ons – nodigt ons uit – tot deze eeuwige relatie met Hem als leden van Zijn familie. In de volgende les zullen we ontdekken hoe God wil dat we Zijn roeping beantwoorden en onze relatie met Hem ontwikkelen.

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem a.u.b. schriftelijk contact met ons op met eventueel commentaar of suggesties en met vragen over deze les of de rest van de cursus.

- Moet God eerst mensen uitnodigen – of roepen – om deel van Zijn familie te worden, of is het afhankelijk van ons om het eerste contact met Hem te leggen? (Matt. 13:1-8, 10-11, 18-23, 22:14, Rom. 8:28-30, Joh. 6:44, 1 Kor. 1:2).
- Welk geweldig offer gaf God om het voor de mensheid mogelijk te maken om toegang tot Hem te hebben en om toegang te hebben tot genade? (Joh. 3:16, Hebr. 2:9).
- Welke houding wil God in ons zien? Is het nodig om onze tekortkomingen en nietigheid in vergelijking tot Hem te zien? (2 Tim. 2:24-25, Jes. 66:2, 1 Joh. 1:8-9, Hand. 2:38).
- Welke hulp biedt God ons om het voor ons mogelijk te maken om een relatie met Hem te hebben? Zijn er bepaalde voorwaarden om die hulp te ontvangen? (Joh. 14:16-17, 26, 15:26, 16:7, Hand. 5:32, 10:45, 1 Joh. 2:3-6, 5:2-3).
- Door het geschenk van de Heilige Geest breidt God de mogelijkheid om een relatie met Hem te hebben uit en biedt Hij iedereen een eeuwig, onbetaalbaar geschenk. Wat is dit geschenk? (Matt. 25:34, 1 Joh. 3:1-3, Titus 1:2, Rom. 6:23, 8:11, 30, 1 Tim. 6:12, 2 Petr. 1:4).
- God sloot een verbond met Abraham en daarna met het oude Israël. Heeft God gezegd dat Hij een "nieuw" verbond zou sluiten? (Jer. 31:31-33, Hebr. 8:6, 8).
- Wat onderscheidt de ware discipelen van God en wat maakt hen een onderdeel van de ware Kerk van God? (Rom. 8:9, 1 Kor. 12:13).

© 2001 United Church of God Holland, Alle rechten voorbehouden.

Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs* John Ross Schroeder bijdragende schrijvers: Jerold Aust, Gerhard Marx *Redactie*: Scott Ashley, John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Marcos Rosales, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. Vertaling: Germ Ensing, Martin Arendsen. *Ontwerp*: Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93, 2800 AB Gouda, Nederland.

Telefoon/fax 084-8704080

E-mail: info@ucg-holland.nl

Website: www.ucg-holland.nl

Bankrekening: 53.83.60.747

Girorekening: 3276780

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting.

Overige postadressen:

United States: United Church of God
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027
Tel: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Websites: www.ucg.org
E-mail: info@ucg.org

Duitsland: Vereinte Kirche Gottes/Gute
Nachrichten, Postfach 30 15 09, D-53195
Bonn, Germany

Tel.: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italië: La Buona Notizia, Chiesa di Dio

Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Tel.: 0039-035583474 Fax: 0039-

035582140

Website: www.labuonotizia.org

E-mail: redazione@labuonotizia.org

Zuid Afrika: United Church of God,

Southern Africa, P. O. Box 2209, Beacon

Bay, East London 5205

Tel./fax: 043 748-1694

Website: www.ucgrsa.org,

E-mail: rsa@ucg.org

Spaanstalige gebieden: Iglesia de Dios

Unida

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-

1027, U.S.A.

Tel.: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795